

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

uiuentis dei, utroque certo nomine te ornabo, & te deum regem liberorum Israel appellauero, & te uerum filium dei uiuentis celebrabo. Tum rex Christus ipsum animabat, in spem maiorem erigens: cum, inquit, sermonem quendam solum, nullo admodum stupore dignum ex me audiueris, fidem mihi astringis. Dixi enim solum, quod tu mihi sub arbore ficu cōspectus sis, at posthac oculis magis fide plenis miracula sublimiora obtueberis, & ut certus sis id certo futurū, Amen amē, quæ uox tibi certi rerum euentus testis existat, uidebitis cœlum diuina agitatione hiabundum, & arcana cœli oculis antehac nō uisa in coronæ morem uolitare, uidebitis alis ornatū angelicæ phalangis mutuo euntis agmen, de cœlesti uia deuolare, & de cœlo demissum, reduci professione sublime uolitans, in aere se librans filij dei interuentium, ad cœlum reuolare. CAP. II.

Orro, cum aurora tertia è cubili suo digressa, purpureo suo colore saxa decolorasset, Nuptiæ quæ prima uitæ, liberorū procreatricis seminaria sunt, celebrabātur in Cana terræ Galilææ, noua liberorum propagine subinde se augentis. Erant uero nuptiæ fœlices, quod Christus conuiuia, ad populum hominum capillitio tergum uersus, uerso, conspicuorum, conuiuia agitantium inuitatus erat. Erant & in orbem discipuli eius omnes inuitati: aderat & epulo nuptiali uirgo deipara Christi mater, quæ & ipsa manu impolluta mensæ nuptiali accumbebat, Virgo inquam,

NONNI PARAPHRASIS.

inquam, regem Christum filium progenerans, cubi-
 lis uiri fugitans, semper uirginitatis florem illibatū
 conseruans: & uino dulci aliis super aliis poculis
 infusis, exhausto, omnes amphoræ, quibus ad solen-
 nia sacrificia uti solebant, uacuae fuerunt. Ministri
 quibus munus poculis infundendi uinum creditum
 erat, cum uinum in mensis deficeret, tristitia affe-
 cti, thalamo meri cupido adstabant, & siccis ma-
 nibus incassum pocula attingebant. Cæterum ma-
 ter, quæ & ipsa conuiuia erat Christo, quanuis com-
 pertum habenti denunciat hospites ad conuiuium
 nuptiale iuitatos semiebrios existere, iuxta in autū
 no nihil uini prouenisse, his uerò uerbis usa: Hæ nu-
 ptia, inquit, uocem tuam incommodorum depultri-
 cem requirunt, non enim ipsis liquor dulcis uini bo-
 nas admodū guttas emittentis in præoptu est. Et Chri-
 stus matri uirgini dixit: Ecquid id mulier aut mea aut
 tua refert, nondum cursus mihi horæ ultimæ appe-
 tit? At Maria ministros hoc effectum reddere iubet,
 quod Christus præciperet. Erant uero in pariete mu-
 tuo inter sese, in orbem sex amphoræ æquales con-
 stitutæ, quæ lato sinu hiantes, uel tres uel duas men-
 suras capiebant, & quælibet illarum lapideo suo si-
 nu, purā illā aquā, cuius in purificationibus usus erat,
 adseruās, effundebat. Enim uero Christus ministros
 siticulosi conuiuij urgens, ita uoce uinum recuperan-
 te, alloquebatur: Implete mihi amphoras sua sponte
 ampullosas, aquis recenter infusis. Et ministri per
 uices aliam secundum aliam aqua referferunt, do-
 nec spuma ex multa aqua in summo exuberans, la-
 brum

brum illarū coronaret. Et ecce de repente miraculū editur, & Christus candidum aquæ colorē uino caloricō mutauit: aqua mutato eius colore, inter effundendum rubebat, tum ex sinu, ex quo aqua effluere putabatur, odor meri hominibus somnū cōciliantis nares imbuebat. Rex Christus uoce manifesta, ministros, qui haurientes ex domestico fontis torculari, iussit, ut uinum dulce conuiuij Præfecto adferrent. Hi uero poculis fusim uinum exceperunt, & conuiuij præfectus, ubi gutture teste, iuxta colore rubicundo, aquam in uinū mutatam gustauit. Ipse quidem unde esset, compertum non habebat, at aquæ fer ille minister Christi congerro sciebat, qui ex sinu aquatico, aquam sua profugam sede uasis lapideis exhauferat. Tunc conuiuij præses spōso, qui iā choream duxerat, intra domum accito, ita sermone suo eum adfatur. Omnis quidem uir primum omnium uinum boni coloris miscens, ad mensam adponit, at conuiuas capitibus grauatis ebrios conspicatus, secundarium deterius uinum sero adfert, tu uero hoc præstantius omnibus uinum domi habens, donec ultima conuiuij hora affulsit, adseruasti. Hoc miraculum primo uisum Iesus in nuptiis meri studiosis edidit, ubi est Cana Galilæorum intōsorū humida, loco edito sita. Et sic Christus suū sublimē honorē Hebræis prodidit, prope conuiuiū sitibundum & potentiæ Christi, de qua quidem dissensio facta exoriebatur, discipuli animis inconcusis crediderunt. Neq; uerò Christus rex terræ Cananæ diu morabatur, simulatq; cōuiuiū nuptiale, ī quo uino titubāt homines, abso-

NONNI PARAPHRASIS.

mines, absolutum esset, sed uestigiis retro flexis Capernaum urbem maritimam petens, per uiam publicam ingreditur, nõ quidem solus, nam comites ei erant ij, qui unà cum eo epulum nuptiale accesserāt. Tum uirgo deipara mater, filium ex se natum consecuta est, quibus accedebat duodenarius ille exercitus, scilicet agmen sociorum Christi, unum iter à tergo cum Christo ingressum, at in Capernaò paucos dies moratus, non cunctabatur. Tunc enim in foribus Pascha aderat, Christus honorem solenni sacrificio habens, sedem Hierosolymitarum insigni pietate præditorum conscendebat, unà cum prudēti sociorum comitatu. Porro in templo deo dicato, boues bene cornutos, & gregem ouium implexa uelleræ habentium, & columbas per membra uario colore distinctas, reperit. Tum turbam numulariorum ad mensas, ad opes cumulandas instructas sessitare uidet. Occurrit & ei multum agmen institorum: quod altis tabernis extructis, res uenales exposuerat. Et Christus contorto in manibus nexu, ex fune flagellũ spurium contexit, & extra domum sacrificiis referatam, armenta & gregem ouium extrudit, institorũ sedem unam super aliam uersam resupinans, ex sacro loco eiicit, pecuniam super mensa uersatili positam, celeri agitatione humi effundit: uiro qui colũbas uenales habebat dicit, Hæc ex templo lapideo auferre, neque cestro lucri faciundi perciti, domum patris illibatam, prophanarum rerum mercatu pollueritis, precationis enim hæc domus est. Tum discipulis in mentem uenit illius, quod in libro à spiritu dei

dei

dei inspirato memoriæ proditum erat, Aemulatio diuine domus tuæ exedit me. Et populus minabundā in eum uociferationem sustulit. Ecquæ uaria signa Hebræis ostenderis, quòd tu hæc confeceris? Rex Christus populo cōtentioso sermone stupore pleno & obscuro respondit: Soluite hanc domum, ego certe illam intra triduum excito. Et adclamauerūt populi: Domum, quam Salomon ornatu diuersicolorū lapidum tam longis & recurrentibus annorum sex & quadraginta spatiis, quibus populus adeo cupide ædificandi studio addictus erat, construens absoluit, eam tu posteriori structura rursus dirutam, tātulum intra temporis curriculum restitues, idque intra tertie auroræ cursum, cum id ædificij tanto tēporis curriculo conditum existat. Ille de templo sui corporis uerba fecerat, quod isto sermone horribili tertio die Christus excitaturus erat. Cæterū qñ ex penetralibus barathri, adytis carentis redux, ex inferno, rediuiua quadam sorte, ueterem illū suum coelestem honorem iterum recepisset, tunc discipuli recordati sunt, quòd corpus domum appellasset, & sermonem diuinum in libro dei lingua scripto memoriæ proditum, fide summa amplexati sunt, & fidem adhibuerunt sermoni quem Iesus dixerat. Porro Iesus adhuc in templo deo consecrato uersabatur, & sedilia Hierosolymitarum dirigebat, & Paschæ adhuc solennes ferie aderant, & Christus sacris illis tripudiosis, in quibus sacrificis agnis uescebantur, intererat. Tum multi incredula rabie procellis, ut di-

B citur, credi-

NONNI PARAPHRASIS

citur, credita, in nomen Christi credūt. At Christus suum animum uiris illis in se credentibus nō credebatur, non enim opus habebat audire uocem peregrinam alicuius hominis uerba facientis, ut animum hominis discat, quem ipse sine teste nouerat: iuxta citra ullum autorem, facta hominum perspecta habebat, probe pernoscens ea, quæ uir intra se uelamēto silentij obiecta occulens, recondita habebat.

CAP. III.

CETERŪ, Erat quidā sacri sanguinis uir ex Pharisæis, qui luctu hominibus fucum faciunt, primas inter Iudæos obtinens, uir locuples, iuxta ac legibus Moysi addictus, cui erat nomen Nicodemo, hic noctu remotis arbitris, uadens pede obseruando incedens ad Christum ueniebat, & iubar nocturni luminis domū colustrabat. Nā Iesus uiro Nicodemo credenti diuinū baptismatis splendorem obiiciens, eum noctu uisum suo sermone conspicuum reddebat, & Christo dei uir credens dixit, O rabbi, quod si uertas, sonat præceptor, sermonis admodum uarij diuina differens, ipsis oculis consequimur, te à deo missum, & mundi doctorem, & uitæ humanæ opitulatorem adesse. Non enim potest homo mortalis hæc omnia admodum uaria miracula ædere, quæ tu sermone diuino & efficaci efficis, nisi deus malorum depulsor, ei præsentem opem ferat. Iesus uero obscuro quodam sermone respondebat, Nisi quis à dolore perfecte editi partus, mortalis homo in lucem editus, cœlestis

du